

свои-те сынове злонавно? азъ ще кажемъ.

21. Кога придобіатъ таки сынове мъжескій возрастъ, презиратъ сички-те добрини и благочинны-те обхожденіа-та на животъ-а, и се предаватъ на найсрамны-те и гнѣсны сладострастіа, тога се упокойватъ, кога вech време нїе, таки окални бащи, тако са пренебрегнали дѣца та си, и изъ глѣбина сердечна за нїхны-те срамны дѣла станаши въздышатъ. Защо-то нѣкои падатъ въ рѣки-те на нѣкого лзска-теля и мѣхтанджіа, кой-то незнаменѣва нищо, и кой-то е мрзостенъ на человекы-те, прелестникъ юности. Дрѣгїи держатъ блѣдницы, кой-то възискѣватъ задоволенїе-то на високоумїе-то си, големъ харчъ: дрѣгїи си раздилаватъ имѣнїе-то, дрѣгїи се предаватъ на игри и на пїанство. Находатъ се къ томѣ нѣкои, кой-то даватъ юще по на лошевы пороцы да се разтерзаватъ [разкоскатъ], прелюбодѣйствѣватъ, опиватъ се, и за едно малкѣ удоволенїе безъ расѣженїа своего живота лишени быватъ. Кога бы се обаче сосъ обхоженїе-то на некого Философа наслаждавали, тога о-